

5 mai 2024

05/001

Clerului, Monahilor și Credincioșilor Bisericii Ortodoxe în America,

Iubiții mei fii și fiice în Domnul,

**HRISTOS A ÎNVIAT!
ADEVĂRAT A ÎNVIAT!**

Acum totul este plin de lumină: cerul și pământul și cele dedesubt. Toată făptura să prăznuiască învierea lui Hristos: în El suntem întemeiați. (Sf. Ioan Damaschin, Canonul Pascal, Cântarea 3)

Vă salutăm astăzi în cea mai luminoasă sărbătoare a sărbătorilor, împărateasa și stăpâna zilelor, Paștile lui Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu. Stând în lumina Învierii, întrezărим bucuria adevărată și nestingherită a vieții viitoare.

Cu siguranță, chiar și în această zi aleasă și sfântă a sarbatorilor purtătoare de lumină, inima noastră rămâne îngreuiată când în lumea vedem război și terorism, încisoare și persecuții nedrepte, lupte civile și diviziuni politice. Într-adevăr, „locurile întunecate ale pământului sunt pline de locuințe ale fărădelegii” (Ps. 73:20). Lumea și necazurile ei prezintă o triplă ispita pentru creștinii care privesc această multime de „locuri întunecate”: suntem ispiți să disperăm; suntem tentați la indiferență; și suntem tentați să ne conformăm și să subordonăm sfânta noastră credință creștin ortodoxă vreunui program politic sau ideologie lumească.

Cu toate acestea, cu Paștile Sale, Hristos ne oferă un răspuns diferit: o speranță dincolo de această lume, dar deja prezentă în această lume, asa cum cântăm în Canonul Pascal (compus de Sfântul Ioan Damaschin), totul se umple de lumina Învierii, chiar și cele dedesubt. Viața a izbucnit din mormânt; Lumina a strălucit în întuneric (Ioan 1:5).

Locuim într-o lume cu adevărate necazuri, adevărate tristeți, adevărate dureri. Domnul S-a pogorât în această lume și a devenit un om al durerilor, familiarizat cu durerea și a simțit durere în inima Lui – în noaptea în care a fost abandonat, sufletul Lui era „foarte de întristat, până la moarte” – și durere în trupul Său (Is. 53:3; Mt. 26:38). Dar din durere, Domnul a adus vindecare; din întristare, El a lucrat un

izvor incoruptibil de bucurie. A murit, dar acum trăiește pentru totdeauna și ne oferă aceeași speranță: viața veșnică.

Și viața veșnică pe care El o oferă nu este doar o prelungire a vieții în această lume, cu suișurile și coborâșurile ei, durerile și bucuriile, păcatele și slăbiciunile și accidentele ei. Mai degrabă ne oferă viață din belșug, viață adevărată, restabilind comuniunea noastră cu Dumnezeu, care este Izvorul vieții.

Această viață adevărată și incoruptibilă, o viață de încredere constantă, iubire și bucurie, nu este disponibilă numai în lumea viitoare. Ori de câte ori credem în Hristos și Învierea Sa și acceptăm bucuria Paștilor Sale, deja, prin credință și speranță, primim o pregustare a acelei vieți – o viață fără teamă de suferință sau moarte, care vede întristarea ca o sursă de bucurie, de vreme ce chiar și în întristare, Hristos, Omul întristărilor, este acolo, gata să se apropie de noi într-o unire de iubire.

Din această cauză Psalmistul a putut scrie: „Dacă mă voi sui la cer, acolo ești; dacă mă cobor în iad, ești prezent. Dacă îmi ridic aripile în zori și locuiesc în marginile mării, acolo mă va călăuzi mâna Ta și dreapta Ta mă va ține” (Psalm 138:8–10).

Oriunde ne-am afla, indiferent de necazurile pe care le trăim în viața noastră, indiferent de necazurile pe care le vedem în această lume, Hristos este acolo cu noi, suferind cu noi în suferința noastră și oferindu-ne speranța fericirii nesfârșite a Paștilor Sale, invitându-ne să fim în lumea și nu ai lumii, adunând împreună cu El toată nădejdea și toată comoara inimii noastre, în împărtăția care nu are sfârșit, unde nici molia, nici rugina nu poate nimici și unde niciun hoț nu poate pătrunde și fura (Mt. 6:20).

Cel ce a înviat a treia zi din morți, aprinzând lumina speranței pentru toată lumea, să strălucească mereu în inimile noastre cu lumină pascală, umplându-ne cu o dorință plină de bucurie pentru cele bune care vor veni și schimbând toate necazurile noastre și preocupările în oportunități pline de nădejde și încredere.

Domnului cel Înviat, să-I fie toată slava și cinstea, împreună cu Tatăl Său și cu Duhul Său cel Preașfânt, acum și pururea și în vecii vecilor!

Al vostru în Hristos cel Înviat,

+ Tikhon
Arhiepiscop de Washington
Mitropolit al Americii și Canadei